

მასხარა

№ 2

„მასხარა“ საოხუნჯო მასალების კრებულია. რედაქცია თხოვს თანამშრომლებს, გამოგზავნონ მასალები შემდეგი ადრესით: Контора 0-80 „Ахалшени“ на дворцовой ул. № 126.

509
1907/09

ველის ციხის საზოგადოება უდრმესი მწუხარებით აცხადებს ნათესავთა, ნაცნობთა და სამსახურში თანამგრძნობთა საყურადღებოთ, რომ მისთვის უდროოთ გარდაიცვალა ძვირფასი მამისახლისი

დარჩო ისაკოვი.

დამწუხარებულნი ღირსუფალნი: ლევან შალიაშვილი, ლევან მამისაშვილი და ნასყიდა ვასილოვი.

1-1

გურიის შიკთა ცენტრალური კომიტეტი გულითადის მწუხარებით აუწყებს ნათესავთა, ნაცნობთა და ყველა პარტიის წევრებს, რომ 30 თებერვალს კვლავ მოსწყდა ერთი ვარსკვლავი სამშობლო ცას და უღმობელმა სიკვდილმა უდროოთ გამოგვგლიჯა ხელიდან დაუღალავი მოღვაწე ოსტაენოი პრაპორშიკი ულვაშაძე. დაკრძალვის დღე 31 თებერვალი.

1-1

1956. F 3755

გამარჯვებული მტარვალი განცხრომაშია...

ახალი ამბები.

- 10 მარტს, დილის 8 საათზე თფილისში არაინ არ დაუხვრეციათ.
- 10 მარტს, დილის 10 საათზე თფილისში არცერთი ტრამვაის ვაგონი არ გაუძარცვათ.
- 10 მარტს, შუადღის 12 საათზე ტრამვაის ვაგონს არაინ არ გაუსრესია, არც ფეხები წაუწყვეტია.
- 10 მარტს, ნაშუადღევს 2 საათზე არც ერთი სტამბა არ დაუბეჭდიათ.

- 10 მარტს, საღამოს 4 საათზე არც ერთი გოროდოვოი არ მოუკლავთ.
- 10 მარტს, საღამოს 6 საათზე არც ერთი რედაქცია არ გაუჩხრეციათ.
- 10 მარტს, საღამოს 8 საათზე არც ერთი გაზეთი არ დაუხურავთ.
- 10 მარტს, საღამოს 10 საათზე არც ერთი რედაქტორი არ დაუქერიათ.

სწორეთ საგანგებო დღეა!

ბოკაჩიოს
ნოველა.
ექვით შეპყრობილი
ქმრის დასჯა.

არეცოში ცხოვრობდა მდიდარი კაცი, ტოფანო, რომელსაც ჰყავდა მშვენიერი ცოლი—გიტა. სრულიათ უმიზეზოთ ქმარმა რაღაც საშინელი ექვის თვალით დაუწყო ცქერა ცოლის საქციელს. ცოლი მიხვდა ამას და ეკითხებოდა ქმარს, თუ რითი დამსახურა მან ასეთი უნდობლობა. რადგანაც ქმარს არ ჰქონდა არავითარი პატივ-სადები საბუთი, ცოლმა ამოიჭრა გულში ქმარის იმ სასჯელით დასჯა, რომლის შიშიც მას აექვიანებდა. ამიტომაც აიჩინა ახალგაზრდა ქალმა ერთი სიმპატიური ყმაწვილი კაცი და ისიც აედევნა მას.

ცოლმა იცოდა, რომ მისი ქმარი ლოთი იყო და როცა მას ღვინო მოუნდებოდა, ერთის მაგიერ ორ ჭიქას ასხამდა ჰირში და ისიც უგრძობლათ გაიღეშებოდა ხოლმე. ქალს რასაკვირველია ეს უნდოდა: ან თავისთან მიიწვევდა საყვარელს, ან და თითონ ეახლებოდა.

ბოლოს და ბოლოს საბრალო ქმარმა მიაქცია ამ გარემოებას ყურადღება: მე რომ მათრობს, თითონ რატომ არა სვამსო და, აი, ამან გაუორკვეცა ექვი. რომ დარწმუნებულიყო ამაში, ერთ საღამოს წვეთი ღვინოც აღარ დალია, მაგრამ საშინელი მთვრალობა კი მოიგონა. ცოლმა ნამდვილ მთვრალათ მიიღო ის და შეუდგა მის ჩადენას, რასაც ჩვეულებრივ ქმრის მთვრალობაში ჩადიოდა. საჩქაროზე მიაგდო ქმარი ლოგინში, ხოლო თითონ კი გასწია თავის საყვარლისაკენ და დარჩა იქ შუალამემდი.

ტოფანომ ყური მოჰკრა ცოლის წასვლას, წამოდგა ლოგინიდან, მიხურა კარები და ფანჯრიდან დაუწყო თვალის დევნება: აბა, როდის მოვა ჩემი ცოლი, რომ საქვეყნოთ გავეციხო იგიო. მართლაც ის იდგა ფანჯარასთან ცოლის დაბრუნებამდე. კარები რომ დარაზული დასვდა, ქალს ბნედა ეცა და ძალით გაღება დაუპირა. კარგა ხანს აცდევინა ტოფანომ მას კარებთან და ბოლოს უთხრა:

ამაოდ იწუხებ თავს, ჩემო ქალბატონო—ვერ შემოგვიშვებ სახლში, იქავე წაბრძანდი, საიდანაც მობრძანებულხარ და თანაც გახსოვდეს, რომ ჩემ სახლის კარებზე ვერ გადმოაბიჯებ იმ ღრომდე, სანამ ყველა მეზობლებისთვის და ნათესავებისთვის თავი არ მომიყრია და მათ წინაშე არ დამისჯიხარ ისეთი სასჯელით, როგორის ღირსიც ხარ.

ცოლმა დაუწყო ვედრება, შემოიწვი, არასფერი ცუდი არ ჩამიდენია, მხოლოდ მეზობელთან ვიჯექი და ვერთობოდი მარტოხელობით მოწყენილობისაგან დაუსრულებელ ღამეშიო. მაგრამ ცოლის ვედრება დარჩა ხმად მლაღადებლისა უდაბნოსა შინა. სულელმა ქმარმა ამოიჭრა გულში, ვითომც აუცილებელ საქიროებას შეადგენდა მისთვის მთელი არეცოს მცხოვრებთათვის შეეტყობინებია ცოლის მოქმედება რომელზედაც არავინ არაფერს არ ფიქრობდა.

თხოვნა-ვედრებამ რომ აღარ გასჭრა, ცოლმა მუქარა დაიწყო:

—თუ არ შემოიშვებ სახლში, ისეთ საქმეს დაგმართებ, რომ შენზე უბედური კაცი მთელ ქვეყანაზე აღარ მოიპოვებოდესო.

ტოფანო დაეკითხა:
—რა უნდა მიყოფო?

—ვინაიდან მე არ შემოიძლია მაგისტანა განკიცხვის გადატანა, რომელსაც შენ მიქადი, ჩვენ ჭაში ჩავარდებო. იცოდე, რომ ყველა შენ დაგაბრალებს მთვრალობის დროს ჩემს დახრჩობას. ამის მერე შენ ან უნდა გადავარდე სადმე და დასტოვო, თუ რამე გაბადია, ან როგორც მკვლელი თავს უნდა გამოეთხოვო. ჩემი დახრჩობის ბრალი და მკვლელობა განა შენ არ იქნები?! მუქარაც ამაოდ დარჩა და ცოლმა შესძახა:

—არა, მე აღარ შემოიძლია მეტი ტანჯვის ატანა. ღმერთმა ნუ მოგკითხოს. წაადებინე ვისმე ჩემი სართავები, რომელსაც აქვე, კარებთან, ვტოვებ.

ამის თქმა და ჭისაკენ მისი გაქცევა ერთი იყო. ბნელი და უკუნი ღამე იყო. ცოლმა აიღო დიდი ქვა ჭაში ჩაუძახა და შეიძახა:

ღმერთო შემოწყალეო!
ქვის ბაგი-ბუგი ტოფანოსაც შემოესმა და იფიქრა: სწორეთ ჩავარდა ჩემი ცოლი ჭაში და იხრჩობაო. წამოავლო ხელი ბაწარ ამომხუთ კასრს და გაექანა მისაშველებლად.

კარებთან მიფარებული ცოლი კი ამა-სობაში სახლში შევარდა მოხურა, კარ-

ბი და ფანჯრიდან გადმომდგარმა ხმა-მალლა დაუწყო ძახილი ქმარს:

—ღვინოში წყალი მაშინ უნდა გაურო, როცა სვამ და არა მერეო.

ცოლის ამ ძახილზე ტოფანო მიხვდა, რომ იგი მოტყუებულია. მიიბრინა კარებთან, მაგრამ დაკეტილი დახვდა და მორთო ყვირილი, გამიღე კარიო. ცოლმაც ხმა აიმაღლა და გაჰკიოდა:

—შე საზიზღარო ლოთო! თუ ღმერთი მწამს, არაფრის გულისთვის არ გავიღებ ამაღამ კარებს. მეყო მე შენი უკაცურობა! გაიგოს ბარემ დიდმა და პატარამ, თუ რა კაცი ბრძანდები და როდის იწებებ ხოლმე შინ შემობრძანებას.

განრისხებული ტოფანო თვისის მხრით რაც ძალი და ღონე ჰქონდა, გაიძახოდა ცოლის დანძღვა-გინებას. ამ ხმაურობაზე წამოცვივდნ ლოგინიდან მეზობლები—ქალი და კაცი, დიდი და პატარა და ფანჯრებთან თავ-მოყრილნი ეკითხებოდნ ერთმანერთს, თუ რას მოასწავებდა ყოველივე ეს. თვალ-ცრემლიანი გიტა უბასუხებდა მათ:—შეხედეთ ამ საძაგელს—ყოველ ღამე მობრძანდება შინ ან ვალე-შეხული, ანაც სადმე სამიკიტნოში გამოძინებული და მობრძანდება ხოლმე როგორც ახლა გათენების დროს. დიდ ხანს ვითმინე, მეგონა, მოიშლისმეთქი, მაგრამ მან უმატა და მე მეტის გადატანა ვეღარ შევიძელი. ამიტომ განვიზრახე, რომ სირცხვილი მექმია. იქნებ ამ ხერხმა მაინც მოაქციოს.

სულელი ტოფანო კი სულ სხვაფერ ხსნიდა ამ ისტორიას და თან აყრიდა ცოლს დანძღვასა და მუქარას.

ცოლი კი უმეორებდა მეზობლებს: —არ ატყობთ განა, თუ რა კაცი ბრძანდება ეს ვაებატონი?! რომ ქუჩაში მე ვიდგე და არა ეგ—ხომ ყველა დაიჯერებდა მაგ ცილის წამებას და მომეჭრებოდა თავი?! ყველა მაგის ლანღვისაგან თქვენ შეგიძლიათ მიხვდეთ, თუ რა მდგომარეობაში ბრძანდება. თავის დანაშაულს მე მცხებს. ჩემს გამოსატყველად განგებ ჩააგდო ჭაში უშველებელი ქვა. მე ძალიანაც არ ვინანებდი, რომ მართლა ჩავარდნილიყო ჭაში და ჩამხჩვარიყო. რა უშავდა: წყალში ღვინოს გაურევდა, რომელსაც ბუზივით ეხრჩობა.

ყველამ—დიდმა და პატარამ ტოფანოს დაუწყო კიცხვა და არცხვენდნ, რომ ასე უსაფუძლოდ ათახსირებდა თავის ცოლს. ცოლის ნათესავებამდინაც მიაღწია ამ ამბავმა, მოცვივდნ და კარგათაც ააყოლეს ტოფანოს გვერდებში. ცოლის თუ რამე იყო იმ სახლში, ყველაფერი გაზიდეს, ქალიც წაიყვანეს. ტოფანოს კი საშინელ სასჯელს შეჰპირდნ.

ახლა კი დარწმუნდა ტოფანო, რომ ცოლზე იქვიანობამ ვერაფერი სარგებლობა მოუტანა. ცოლი მას მეტად უყვარდა; მიადგა ისევ თავის მეგობრებს და მათი დახმავებით გამოაწყო საქმე — ცოლი უკანვე დაიბრუნა. ხოლო ცოლს მისცა ფიცი-მტკიცი, რომ ამიერიდან არავითარ იქვიანობას გულში არ გაივლებს, რომ რაც ენებოს ცოლს, ის ჩაედინა, მხოლოდ მისთვის თვალსაჩინო არ ყოფილიყო.

კრიჭა.

ც ა ლ - შ უ რ ი ა ნ ი.

(დრამა I მოქმედებათ).

მომქმედნი პირნი **თავადი ნიუარაძე.**
პორუჩიკი კოზლოვი.

მომხდარა ეს ამბავი პეტრეს ქალაქის ზღუდესა, ნაშუალამეფს. „ვეროპის“ „სტუმართა დასაწყუდესა“ მუნ, აფიცურთა მეჯლისი ჰქონიათ. (როგორც წესია) მეჯლიშს კი ზოჰყვა კამათი: „ვისთვის რა უკეთესია!“

თავადი ნიუარაძე.

წარჩინებულნო მხედარნო! მკირედ მათხოვეთ ყურია. მოგიტხრობთ: ჩემსა სამშობლოს რაც სტკივა, რაცა სწყურია. ჩვენში ბევრია მამული სახნავ სათესი, ტყიანი, და საძოვარი, მუხლამდე აბრეშუმ ბალახიანი. ბევრია ბალი, ვენახი, ნავთიც მდინარეთ სდენია შავ-ქვას და ქვისა ნახშირსა ვერც მოლევთ იმოდენია. კახური ღვინო ფერადი ყელს რომ ჩაფერავს წითლათა, რამდენიც გინდა დალიე ნაკურთხი ქრისტეს სისხლათა. დიახ... ჩემს ტურფა სამშობლოს ბუნება უხვად სწყალობდა არ ქონდა ზამთარ-ზაფხული მუდამ ბულბული გალობდა. ძველათგან ჩვენი გლეხკაცი ბატონის მხესა ფიცავდა, მისი ყმა იყო ერთგული მის ინტერესებს იცავდა. ახლაც კი ღრმანი მოხუცნი ძველს დანატრიან დროებას მასზე თამამად გაცვლიან მომავლის ამაობას. დღეს მთელი ჩვენი ივერი მხოლოდ ერთისა მდომია: ის სიზმარ-ცხადში ოცნებობს მიეცეს ავტონომია.

კოზლოვი. შესდევ ფიცისა გამტეხო, რუსეთის გამყიდველო, ავტონომიას სიზმრადაც ვერ ნახავს საქართველო.

აქ პორუჩიკმა იშიშვლა სახმილი ენა ფხიანი დაჰკრა და ყურსა თავადის საგრძნობი მისცა ზიანი.

თავადმაც იძრო დამბაჩა წელშიგან გასარტობელი სახელო წაიკაპიწა დედა ახსენა მშობელი, დაადო, მკერდსა მიარტყა ყურშუმი ორი ცალია და პორუჩიკმა იმ ჟამად კინაღამ სული 'დალია. ასე გათავდა ეს დრამა წყეული, ხიფათიანი!!!

ორივე მებრძოლთ მიადგათ თავ-თავის წილი ზიანი: ავტონომიის სანაცვლოთ თავადს მოჰკვეთეს ყურია... და ფეიქრობ იგი კაზლოვიც იქნება უმადურია!.. მამულისათვის ტანჯული ცრემლებით, ხმითა მწვავითა. საქვეყნოთ მოსთქვამს თავადი ცალ ყურიანი თავითა: „ჩემო ძვირფასო მამულო მსხვერპლათ შეგწირე ყურიო მე დავრჩი ცალის აშარა ბედისა უმადურიო. ყური შეგწირე, რა ყური ავ თვალს არ ენახებოდა სიმსუქნე სიდიდისაგან თავთავქვე იზნიქებოდა.

ეშმაკი.

ბაბილონის დამხობა.

* * *

თუ აროდეს გიკითხავს არც წიგნი, არც წიგნაკი, პირფერობით კი გითქვამს: „ეჰ, საწყალი მუშაკი!!!“

თუ სიზმრათ არ გინახავს ცალი პროკლამაცია „პატრიოტიკ“ ბრძანდები, ვითომ გიყვარს ნაცია, თუ თმას წმინდათ იკრეჭავ, ხელზე „დუხებსაც“ ისვამ, ქულაჯაში მორთული წითელ პერანგს არ იცვამ.

თუ „დიდ სამსახურში“ ხარ და ფულებს ხვეტ მოხელე, მიტინგებს არ ესწრები, შინ გიყვარს სისულელე;

თუ როგორც „ხარისხოვანს“ სოფლათ არც კი გივლია, გლეხ-კაცთა დახმარება გულშიც არ გაგივლია,

თუ მუდამ გიწერია.

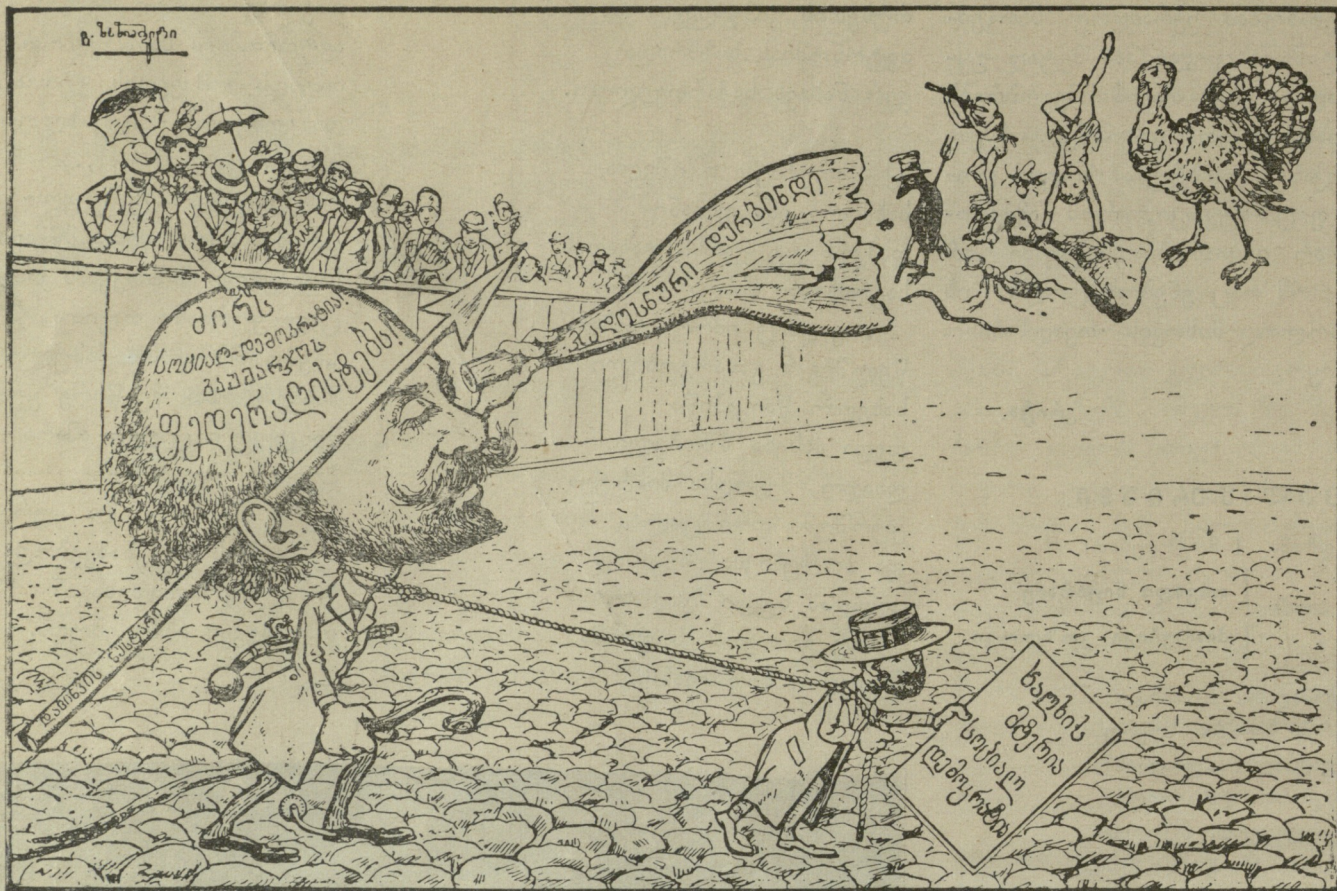
მხოლოდ ცილის-წამება თუ არ იცი: ციხე კაცს აწყენს თუ იამება...

თუ საქმელი გგონია პროლეტარიზაცია, ქვეყნის დამაშობელათ გწამს ცენტრალიზაცია,

იკოდე ვერ გახდები შენ ხალხის დეპუტატი რადგან ხარ: **ფედერალისტ ბურჟუა-დემოკრატი.**

ესეც ერთი.

ნაცარ-ქეჩია.

(უძღვნი ი. ნაკაშიძეს.)

კეთილი გულით ზოდენილი მცირედლიც შეიწირების.

თავი პირველი.

მო, ყური უგდეთ მოყმენო
 ამა ზღაპრისა თბრობასა...
 გაიშობთ: ნაცარ-ქეჩიას
 უზომო გულადობასა.
 ხელობათ ქეჩა ნაცრისა
 არ არის ხიფათიანი...
 მტვერთა ყლაპვაში განსწავლულს
 აროდეს მისცეს ზიანი.
 და ჩვენი ნაცარ-ქეჩიაც
 იჯდა ცეცხლისა პირათა...
 მტრის რისხვა... მოყვრის ნუგეში...
 გამოჩნდებოდის ძვირათა.
 ავტონომიურ მჯდომარე
 დღე მუდამ ნაცარს ქეჩავდა
 და ამდგარ კორიანტელზე
 ირგვლივ ვერაფერს ხედავდა.
 ძალა მის თვალთა ხედვისა
 კერას ვერ გასცილებოდა.
 სწუხდა, ამ მცირე ადგილზეც
 არავინ შესცილებოდა.
 ეს იყო მისი „სამშობლო“!!
 მისი ძვირფასი ქვეყანა!!...
 („ბუნებრივია“ და მასაც
 ეს დასკვნა გამოეყვანა.)
 სამშობლო ნაცრის ზღუდეში
 თავს არხეინათ გულობდა...
 ხან მთელი კვირე ეძინა,
 ხან რჯულოზე მხიარულობდა...

მოყმეთა ომი მქეჩავმა
 შეიტყო ერთობ გვიანა,
 და გაღშქრება მტერზედან
 უზომოთ დაიგვიანა.
 მაგამ როდესაც ჩაესმა
 ყურთა ყიჟინა ბრძოლისა,
 ზრახვად განივლო დაგდება
 ნაცარში თბილათ წოლისა.
 მყისვე განშორდა „მებრძოლი“
 საყვარელ მშობელ არესა
 და გაემართა მოძღვართან
 „ველსა მას მონარნარესა“.¹⁾
 მუნ დარჩა ხანი მცირედი
 და განისწავლა ფრიადა...
 (სიყმითვე დაუცხრომელმან
 კვლავ გულნი განიზვიადა)
 ცა ქულათ ევიწროება,
 ქვეყანა ქალამანათა!!.
 მარქის „გაყინულ“ მოძღვრებას
 არ იჩნევს ანა-ბანათა!!!!...
 დაბრუნდა მუნით ქადაგი
 ველისა მონარნარისა,
 და ვინ იფიქრებს თუ იგი
 ნაცარ-ქეჩია არისა?!!
 ლილად ჰყო: „ყმანო, მისმინეთ!
ნუ ებრძვით ბოროტებასო!²⁾
 ბრძოლით თქვენ ხეირს ვერ ნახავთ
 განიცდით მხოლოდ ვნებასო.“
 ხალხმაც ახედა... დახედა...
 სთქვა: ვინ მოსულა ესაო,

¹⁾ ასე ვადმოხალუნდება (ითარბმნება) სახლ-კიას ქართულით ლოფელი „Ясная Поляна.“
²⁾ ასე ითარგმნება ნაცარ-ქეჩიას ლოზუნგი „Непротивление злу.“

ამ რჯულის მქადაგებელი
 ჩვენთან ვინ გააწესაო.
 ჩვენ სულს გვიხუთავს მტარვალი
 ბორტი, უნდობელიო
 და აგი უცხო არსება
 გვირჩევს არ დავსძრათ ხელიო.
 ამბობს: „ბოროტსა ნუებრძვით!“
 აბა, უჩვენეთ კაროი!..
 ცხადათ გვატყუებს... უთუოდ
 ნაცარ-ქეჩია არიო.“
 „ბრძენის“ თქმულება ამგვართ
 მოყმესა არა სჯეროდა
 და ჩვენი ნაცარ-ქეჩიაც
 უზომოთ განიბეროდა.
 შესწუხდა, მაგრამ მოძღვართან
 არ მიქცეულა კვალათა...
 ისევე თავის საყვარელ
 ნაცარში მოიკალათა.
 იჯდა უძრავათ მამულში
 შვიდი დღე, შვიდი ღამეა...
 არც უძინია ამხანად,
 არც უსვამს, არც უჭამია.
 მოყმენი კვლად ომობდენ
 მთებში და მინდორ-ბარათა...
 იწოდა დაბა-ქალაქი...
 სისხლი სდიოდა ღვარათა!..
 ნაცარ-ქეჩიას ამაზე
 თვალთავნ ცრემლი სდიოდა...
 ტვინსაც სტანჯავდის... (თუმცაღა
 არარა გამოდიოდა!.)
 (ძნელია აზრთა მოკრეფა
 მართ ოდენ თავში ძვირობდეს...
 ნაცარ-ქეჩიაც ამგვარსა
 რიგია საქმეს კვირობდეს.)

მარხვისა დღესა მეშვიდეს
 ნაცართა შიგან მჯდომარე,
 ნათელით გაბრწყინდებოდის
 სახე მონისა მღუმარე!..

დასკვნა: „ესე მოყმენი
 უომრათ ვერა სძლებენო
და სიკეთესთან ბრძოლასა
 უთუოდ მიიღებენო.“

უზომო ჰქონდა მქექაქსა
 „მოდღვრობის“ სურვილ-მადანი,
 მაგრამ საჭირო ამისთვის
 თავშიგან აკლდა საგანი.

„ქადისა ჰამას რა უნდა,
 თუ ოდეს გული გულობდეს!“
 მოხდება ნაცარ-ქექიაც
 ქვეყნათ რომ მოციქულობდეს.

ამხედრდა ჩვენი რაინდი
 მოყმეთა დასაცხრობვლათ...
 მიღის სოფელში, „ახალი“
 სიბრძნისა მოსათხრობელათ.

ჯოხისა ჰუნეს³⁾ მჯდომარეს
 თავი მერანზე ჰგონია!!!
 (ჯოჯოხეთს ფეიცავ! ზღაპრადაც
 ეს არსად გამიგონია!!)

„დაცინვის ფიშტო“ მრისხანეს
 მხარზე ჰკიღია ცალათა...
 დაცინვით გაიტენების
 და დაიქუხებს მყრალათა

ხელთა უპყრია „დურბინდი“
 მწარე ხაზისა⁴⁾ ნაკვეთი!!
 „ჯადოსნურ-ეშმაკეული“
 გასახედ გამოსახედი.

ხან ცხვირს მიადებს „დურბინდა“
 ხან კბილებს, ხანაც ყურებსა,
 ხოლო განუჭვრეტს მარადის
 „პარტიულ ინდოურებსა“.

მოზრდილთა ყურთა ეყრდნობის
 „ბასრი დაცინვის ნესტარი“
 ვისაც შესტყორცნის განგმირავს,
 ჩვენი „უებრო მხედარი“...

რაც არ უნახავს ქვეყანას
 დღეს ხედვენ ჩვენი თვალები,—
 ნაცარ-ქექიას წყალობით...
 (მის სახელს ვენაცვალები!)

თავისა ქალას სპეტაკსა
 მას უმკობს ვარაყიანი,
 „ამერიკული რეკლამა“
 შინაარს ბარაქიანი!!!

თხის ბაღნით დანაგრეხავი
 საბელი ება ყელზედა
 და ძმასა (მისსა უმციოვს)
 ეგრე დაჰყავდის ხელზედა.

ცქერათ გადიქა ქვეყანა!!
 მოხუცი, დიდი, პატარა...
 პავლემაც ძმაი უფროსი
 აატარ ჩამოატრა.

ჯერ არ ენახათ რეკლამა
 თავზედან აღნაბეჭდავი.

და იძახოდენ ვაჭრები:
 „დავვიდგებოდეს ნეტავი!!!“

„დავაწერავდით გოგრაზე:
 „ტაბაკუ, ჰაპიროსაო“,
 იქნებ ცოტა რამ გვევაჭრა
 ამ ქესატობის დროსაო.“

წარგზავნეს „ძმებთან“ დესპანი,
 მოციქულ-შუა-მავალი
 ხვეწნა ვედრების გარეშე
 ფულიც აძლიეს მრავალი...

მაგრამ ვერა აცდუნეს
 გეშეფტის მოყვარულებმა!!!
 (პარტიულ აზრთა სიწმინდე
 ვითარ დასძლიოს ფულებმა?)

თუმცა ხშირია: „მებრძოლი“
 განიცდის აზრთა დენასა...
 დღეს ერთსა უბნობს, ხვალე სხვას,
 შაურათ ყრდის რწმენასა.

მაგვარი რამე ჩვენ გმირსა
 არა რა შეეწამების;
 აქვს რწმენა თვისთა დევიზთა
 „ვით განუყრელი სამების“

იციოდენ მისი სიკერპე
 და არ ხმარობდენ ძალასა,
 რისთვისაც ნაცარ-ქექია
 ფლობდა თავისა ქალასა.

ზედ აღებეჭდა, რაც ეთქვა
 პარტიულ მისწრაფებასა...
 გულს ახარებდა ამითი,
 სულს ანიჭებდა შვებასა.

ხალხი კი ძალზე კვირობდა,
 (უმეტეს წანაწერითა)
 სიცილ ხარხარით დასდევდენ
 ვერა ძლებოდენ ცქერიძა.

ეშმაკი.

(შემდეგი იქნება)

ქეშმარიტ რუსთა კავშირის ვეკილი
 ეუბნება ხულიგანს
 შენ დარდი ნუ გაქვს, ჩვენმა პატრი-
 ოტულმა ორგანიზაციამ თავის თავზე მი-
 იღო შენ მომავალზე ზრუნვა.

დუმა და ხალხი.

ქეშმარიტ რუსთა კავშ. დეპუტატ ილეოდორეს.

საროვო. პატივცემულ მოძღვარ ილეოდორეს! წმინდაო მამაო! მიწის ძვრისაგან ჩამოინგრა პატარა მაღლობი და ნაშვავებში გამოჩნდა წმინდანის ძვლები. ძვლები სასწაულოთ მოქმედია. შემოწირულებას ვიღებთ. არ ვიცით, ეს რომელი წმინდანის ნაშთია. სოფლის მასწავლებელი ამბობს, ეს ოთხფეხის ძვლებია, კაცისას არა გავსო და პოლიციამ დაიჭირა ღვთის გამობისთვის. გთხოვთ დუმის ამბიონიდან ამცნოთ რუსეთის მორწმუნეთ ეს ახალი სასწაული და შეგვაცუბინოთ რა სახელი დავარქვათ წმინდანს.

მღვდელი ანიკიფორი.

სოციალ-ქრისტიან-ხულიგანთა ფრაქციის ლიდერს პოვოლაკი კრუშევეანს.

ოდესა. დღეს 47 სტუდენტი გავლახეთ. 23 ურისი დუქანი გაჰძარცვეთ. თეთრი გვარდია სალამს გიძღვნის შავი ზღვის პირიდან. გაუმარჯოს კრუშევეანს.

გრაფი კონოვნიცინი.

კიევის ლავრა. ჩვენთან არს უფალი!!! ეს პირველი სასწაულია, რომ დუმის ქერი იმ მხარეზე ჩამოინგრა, სადაც ოპოზიციონერები სხედან. მუსრი ურიებს!.. ერთმა ახალგაზრდა მორჩილმა¹⁾ ახალი სისტემის სახრჩობელა გამოიგონა. გთხოვთ გეგმა გააცნოთ სტალიპინს.

ქუთაისი. პატივცემულო პოვოლაკი! თუმცა ჩვენ არა ვართ „ქეშმარიტი“ რუსები, მაგრამ ქეშმარიტ ხულიგანობას ვერავინ წაგვართმევს. გთხოვთ გვიშუამდგომლოთ მინისტრ-პოლიციმეისტერის წინაშე, რომ იმ სამასი მანეთის მათრახებიდან, რომელიც ახლა უნდა შეიძინონ, ასიოდე ჩვენც გვარგუნონ. აგრეთვე გთხოვთ გვაცნობოთ როგორ აწყობდით ხოლმე ქ. კიშინევში და სხვაგან თქვენ სანაქებო პოვოლემებს. ურიები ჩვენც გეყვანან და რატომ არ უნდა ვცადოთ ბედი?!

დავშთებით მარადის თქვენი ბოქაულები:
ლავრენტი მახარაძე, მიქიაშვილი, კელია, მახაშვილი, ცომაია, გორგოშიძე და სხვანი და სხვანი და სხვანი.

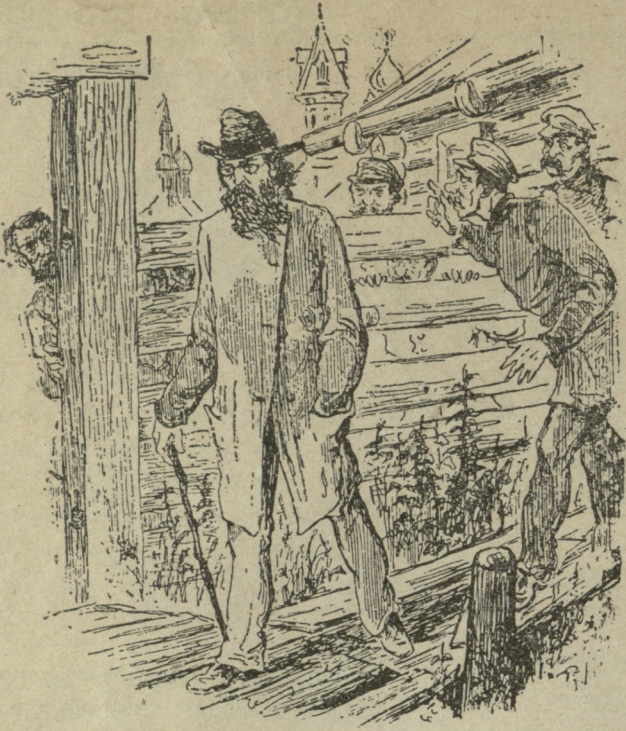
სამედიკატორო სამართალი.

სად. მიხაილოვი. ახლო მომავალში აქ გაიჩნევა ფრიალ საინტერესო საქმე. აღვილობრივი მოღვაწე ჩარხიშვილი და მუატი ერთმანეთს შეეჯიბრენ: რომელი უკეთ ვძარცვავთ რკინის გზასო. საქმე გამწვავდა. თუ კითხვას ასე დავაყენებთ, მაშინ იმედია მუატი გაიმარჯვებს. ვინაიდან გამოირკვა, (და ამას გამოირკვევაც არ უნდოდა) რომ ჩარხიშვილი, როგორც გამოჩარხული კასირი, მხოლოდ პასაჟირებს ძარცვავს და ისიც უბრალო პასაჟირებს. ვნახოთ მაინც რა განაჩენს გამოიტანენ მედიკატორენი.

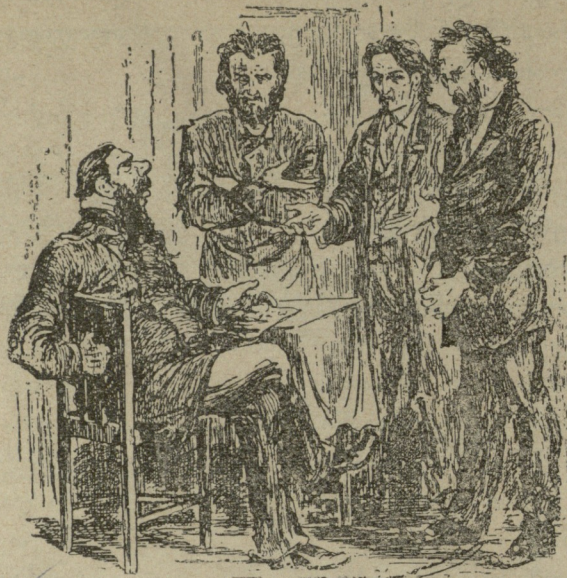
¹⁾ მორჩილი. ბერის უმდაბლესი ხარისხია.

³⁾ გოგრას გურიაში ხაპს ე'ახიან,
⁴⁾ ჰუნე ცხენს ეწოდება.

ოხ, ღმერთო! სად დავმალა ამდენ ჯაშუშებს!..

—ახლა წაბრძანდით ბატონებო და მეორეთ აღარ შეცოდოთ.
 —ნება გვიბოძეთ გკითხოთ, მე რისთვის ვიყავი დაპატიმრებული?
 —ექვით.
 —მე?
 —შეცდომით.
 —მე?
 —გამოურკვეველ მიზეზებისა გამო.

ზოღვა ბიუროკრატიისა.

რა ვქნა, რა წყალში ჩავარდე...
 რა დღეს მოვესწარ ამასა!..
 ნეტავი არცა გავზრდოდი ჩემს დედას, ჩემსა მამასა...
 ბატონს ბატონათ არ მცნობენ, ქვეყანა ვადიროია...
 ყველგან „კრამოლა“ მძინვარებს უკურნებელი ქირია!..
 შეესძარი ექიმბაშები ვერ აღმოუფხარ ძირია!..
 მეკარგვის ძველი დიდება ამას მოვსთქვამ და ვსტირია...
 პირველმა ღუმამ „ნესტარი“ მკრა გამიღრმავა წყლულია, მისთვისაც ვავაპანლურე როცა ვიხელთე ფულია.
 მეორე ღუმის მოწვევა სტოლიპინს მივანდევია თუმც სანეტარო მიზანსა ვერც ამან მიმხწევია.
 მეორე, როგორც პირველი შფოთიან ქირვეულია „მიწა და თავისუფლება“ ყვირის. გაწყალდა გულია...
 ოხ, ნეტავ ძალი შემწვედეს წიხლი ამოვკრა ამასა, ძლევა მოსილი წარვუდგე ნეტარ ხსენებულ მამასა.
 ნეტავი ვიტე სადა გვყავს, რომ აღარ ანძრევს ენასა, ნუ თუ ვერ ხედავს ამ ჩვენთა თვალთაგან ცრემლთა დენასა?
 რა ვქნა, რა წყალში ჩავარდე, რა დღეს მოვესწარ ამასა, ნეტავი აღარ გავზრდოდი, ჩემს დედას, ჩემსა მამასა.

ბელაძე.

პროვინციის ამბები.

ქუთაისი. მთელი ქალაქი გლოვობს თავად ნიჟარაძის უდროოთ მოკვეთილ ყურს. ცხედარს ქუთაისში ჩამოსვენებენ და საფიჩხიაზე დაკრძალავენ.

ბათუმი. ქალაქის გამგეობამ განიხილა აქარღების თხოვნა: „ნება მიეცეს მათ გაზაფხულზე საქონელი ბათუმის ქუჩებში ჩამორეკონ საბალახოთ, ან გასათიბათ დაანებონ მათ მთავარი ქუჩები“ და უარი უთხრა.

ფოთი. ამ დღეებში მოხდა ვაჭართა კრება, რომელმაც დაადგინა წინადადება მიეცეს მთავრობას მოსპონ 15 ნოემბრის კანონი და რამოდენიმე ფოთელი ნოქარი იაკუტის გუბერნიაში გადასახლოს. კრებას თავმჯდომარეობდენ კოსტ. რუხაძე და ანდ. ჟვანია.

სოხუმი. მას შემდეგ რაც ჩვენმა ქალაქის თავმა ოზურგეთ-ნატანების რკინის გზა გაიყვანა, მას მოსვენებას არ აძლევს დიადი აზრი სოხუმი ფოთის შტოს შეუერთოს რკინის გზით და ერთი პარავოზი აქაც დააკვილოს.

სამეგრელო. რამოდენიმე დღის წინათ კოწია ცომაიას სიზმარი უნახავს: ვითომ ის ისევ მედავითნეთ აღკვეცილიყო ყოვლად სამღვდლო ბესარიონთან. ამ სიზმარს ძლიერ დაუფიქრებია.

სიღნაღი. ჩვენებურ ტუსაღების ბედნიერებას საზღვარი არა აქვს. ალბათ დიდმარხვის პატივით აღარც აქმევენ, აღარც ასმევენ, არც ტანზე აცმევენ, არც წამალს აძლევენ, არც გაზეთს აკითხებენ, არც აბანოში მიჰყავთ, ხოლო ლანძღვა გინება უფასო და დაუსრულებელი აქეთ თვით ციხის უფროსისაგან.

ფშავეთი. მთელი ქვეყანა რომ გადაბრუნდეს ფშავეთის შენძრევა არ იქნება. ჩვენი მაგარი ბურჯი ლ. რაზიკაშვილი ასე ადვილათ არ შემოღუშვებს აქეთ.

ახალ აზრებს „გამრყენელ“ აზრებს. ამიტომაც ფშაველი ჯერ კიდევ მტკიცედ დგას ძველ ყაიდაზე.

ოზურგეთი. დღეს, დილის 11 საათსა და 27 წუთზე ქალაქის ბაღში დანიშნულია გურიის ჯაშუშთა პარტიული სიეზიდი, რომელზედაც პარტიის ლიდერი **ექვსთვალაძე** რეფერატს წაიკითხავს. სიეზზე განიხილავენ შემდეგ საქირ-ბოროტოკითხვებს: 1) მოხსენება და მოწონება გასული წლის მოქმედებისა, 2) ტაქტიკა ღუმის მოქმედებისა და გაუქმების დროს, 3) დამტკიცება მიმდინარე წლის ხარჯთაღრიცხვისა.

იქიდანვე. 25 თებერვალს ქუთაისში „ეტაპით“ გაგზავნეს ამას წინათ დაპატიმრებული: დონაძე, შავიშვილი და წუწუნავა. როგორც ხმა დადის ამათ ბომბების კეთებას აბრალდებენ.

იქიდან. ადგილობრივ სამაზროსამმართველოს გაჩხრეკის დროს აღმოუჩენიათ: 783¹/₂ გატენილი ბომბი, 100 ვინტოვკა და მრავალი ასაფეთქებელი მასალა. ამისათვის მთელი ოზურგეთის პოლიცია, როგორც „არა საიმედო“, ოზურგეთის პოლიციას არხანგელის გუბერნიაში გადაუსახლებია სამხედრო წესების მოხსნამდე.

ჭიათურა. შავი ქვის მრეწველთა საბჭოს აწ უკვე გაძევებულ წევრს ბ-ნ მოსეშვილს, კვლავ სურვილი აქვს კენჭი იყაროს აღ. გამრეკელის ადგილზე, რომელსაც ახლო მომავალში გააძევენ. ხმა დადის მოსამსახურეებს ტყვილათ გაუძევებით მოსეშვილი, ვინაიდან მას „მექრთამეობის“ მეტი არავითარი დანაშაული არ მიუძღოდა თურმე და ისიც ერთ კაცს სცოდნია. ნეტარ არიან დევნილნი სიმართლისათვის!...

დიდი ჯიხაიში. (ქუთაისის მაზრა) ჩვენ ბიბლიოთეკას კუჭის ანთება გაუჩდა და მომვლელი არა ვინ ყავს. ქალბატონები, რომლებიც გამგეთ ითვლებიან ახლოს არ გვეკარებიან. ერთმა მათგანმა შიშით ბაქოსაკენაც კი მოკურცხლა, მე თუმცა ბიბლიოთეკა სანახევროთ დაკეტილი მაქვს და კვირაში მხოლოდ ერთ დღეს ვაღებ, მაგრამ მაინც ვშიშობ სენი არ გადამედოს. ნიშნებს ეხლბვე ვატყობ.

ბიბლიოთეკარი **ივანე ცქიტიშვილი.**

იქიდანვე. საქვეყნო პრეტესტს ვუცხადებ დიდი-ჯიხაიშის ქსენონის გამგეთ. შეიძლება ქსენონი ღარიბებისათვის სასარგებლოა, მაგრამ ჩემს ჯიბეს ამით საგრძნობელი ზარალი მოსდის; ფულები კი საჭიროა რადგან ქუთაისში შენობას ვაშენებ. წინადადებას ვიძლევი დაკეტონ ქსენონი.

აფთიაქარი **ბესარიონ ჩომახიძე.**

დეკემბერი

(საკუთარი კორესპოდენტისაგან.)

პეტერბურგი. მთავრობა, კამარილა, კაბინეტი, დეპუტატები და ღუმე, ყველანი **ტუპიკს** მივადექით.

ნემეზიდაშვილი.

პეტერბურგი. ღუმის დარბაზის ჩამონგრევის შემდეგ მემარცხენე დეპუტატები მიხვდნენ თუ რას უნდა მოელოდნენ **ზევიდან.**

ოზურგეთი. დღეს 31 თებერვალს დაკრძალეს ყველასაგან ცნობილი მოღვაწე „**უ ლ ვ ა შ ა ძ ე**“ დასაფლავებულად.

ვებას უთვალავი ხალხი დაესწრო გრძნობით აღსავსე სიტყვები წარმოსთქვეს: ექალია—მაკვანეთის მთავარ-ეპისკოპოზმა მამა მელქისედეგმა და ცნობილმა ორატორმა „ექვსთვალაძემ.“ მუხიკა უკრავდა სამგლოვიარო მარშს: „შენ მსვერბლი გახდი კრამოლნიკების.“ ხალხი ცხარე ცრემლით სტიროდა. „**ვაი, ვაი, ვაიო**“.

სამძიმრის დეგება.

გულით ვსწუხვარ, სულით ვიტანჯები, აზრი მერვეა, სისხლი ყელში მადგება, როცა წარმოვიდგენ, რომ ჩვენი ძვირფასი „ულვაშაძე“ არა გვეყავს. ვსწუხვარ, რომ სამარემდე ვერ მივაცილე, მაგრამ ყველანი ხომ სიკვდილის შვილები ვართ. ვეამბორები შენს პატიოსან გვამს.

იაშა ბოჭაული.

ამაღლება. ცნობილი ჯიბლაძე, ძმის გაცემისა და ხალხის აწიოკებისათვის უმაღლესათ წარდგენილია ამაღლების გენერალ-გუბერნატორის თანამდებობაზე.

ანეკდოტები.

პატიოსანი სიტყვა.

ჩინოვნიკი ეხვეწება ხაზინადარს, რომ მისცეს მას ჯამაგირი წინ და წინ.

—გთხოვთ ბ-ნო ხაზინადარო! გეფიცებით, ეს ჩემთვის აუცილებელია.

—არ შემიძლია, ჩემო კეთილო—არაფრის გზრით არ შემიძლია. თითონ გასაჯე: შარშან ივან ივანიშმა წაიღო ჯამაგირი წინდაწინ და ორი დღის შემდეგ კი მოკვდა! ახლა წარმოიდგინეთ ჩემი მდგომარეობა!!.

—ნუ თუ, ივან პავლოვიჩ, ფიქრობთ, რომ მეც მაგისთანა უსვინდისობას ჩავიდნენ?..

საავადმყოფოში.

—როგორ არიან ავადმყოფები, ეკითხება ექიმი.

—ცხრა კაცი წუხელ გარდაიცვალა, უპასუხა ფერშალმა.

—ვითომ? მე როგორც მანსოგს ათ ავადმყოფს გამოუწერე წამალი?

—ღიან ათს, მაგრამ მეათემ წამალი არ დალია.

ხვალ მოგახსენებთ.

ერთი პოლკოვნიკი ძლიერ სდევნიდა ლოთ სალდათებს. ამიტომ გამოუცხადა მათ, რომ თუ ვინმე დაითვრებოდა, მეორე დღესვე მისთვის მოეხსენებია ეს. ერთ მშვენიერ დღეს მათ კეთილშობილებას გამოეცხადა მთვრალი სალდათი.

—მაქვს პატივი მოგახსენოთ, თქვენო კეთილშობილებავ, რომ გუშინ მე მთვრალი ვიყავი.

—შენ, შე მხეცო, დღესაც მთვრალი ხარ!

—აგრე გახლავს თქვენო კეთილშობილებავ, მაგრამ ამის შესახებ ხვალ მოგახსენებთ.

აფიცურმა სამსახურში წასვლის წინ უბრძანა დენშჩიკს, სადილათ ქათამი დაეკლა.

—რომელს მიბრძანებთ, თქვენო კეთილ შობილებავ.

—აი, ის ქრელი ქათამი დაკალი, რაღაცა სულ ცალკე დადის და დაიკარგება.

—მესმის, თქვენო კეთილშობილებავ.

აფიცურმა გაათავა სამსახური და შინ დაბრუნდა.

—სიღორავ! სადილი მზათ არი?

—არ გახლავთ, თქვენო კეთილშობ...

—ქათამი არ დაკალი?

—არა, თქვენო კეთილშობილებავ.

—აკი მე გიბძანე, რომ დაგეკლა.

—არ შეიძლებოდა, თქვენო კეთილ-

შობილებავ.

—რატომ არ შეიძლებოდა!

—მიტომ, თქვენო კეთილშობილებავ, რომ ჩვენ ქათამს გენერლის მამალი ვარშიყებოდა.

გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ე ბ ი.

საზიროა გამოცდილი სტატიისტიკოსი

იმის გამოსაკვლევათ თუ რამდენი უდანაშაულო გლეხი გადასახლა გორის მაზრის უფროსმა რუსეთის შორეულ გუბერნიებში.

მრავალი წლით **გამოცდილი სპეციალისტები**, ვასწავლით „ჯაშუშობას.“

როგორც **თეორეტიულათ** აგრეთვე **პრაქტიკულად**, ძლიერ ჩქარა და ყველასათვის ხელმისაწვდენ ფასებში. ვკისრუობთ აგრეთვე ალაგების შოვნასაც.

პატივის ცემით: მიტრო, ნიკო, ვანო, იაშა და სხ.

საჭიროა ოზურგეთის პოლიციაში

მუნჯი, ბრმა და კუტი ჩინოვნიკები. მსურველთ სიხოვენ ჩქარა აცნობონ.

დაიკარგა **პოლიციის ბოჭაული იასონ მელაძე**, მნახველს მიეცემა 500¹) მანეთი.

¹) ეს იმ შემთხვევაში, თუ ცოცხლად იპოვიან, რაც შეეხება გვამს ბოჭაულისას, ის გაცილებით მეტ ფასში გადის. **ეშმაკი.**

აკაკის მოგზაურობა.

(„ხუმარას“ რედაქციიდან მეტეხამდინ.)

როგორ იცავენ პიროვნების ხელშეუხებლობას.

გამომცემელი რახილ კალანაძე.